Lietas Nr.A420651510
SKA – 86/2015

# S P R I E D U M S

Rīgā 2015.gada 21.janvārī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments kopsēdē šādā sastāvā:

tiesnesis J.Neimanis
tiesnese J.Briede
tiesnesis A.Guļāns
tiesnese V.Kakste
tiesnese V.Krūmiņa
tiesnese D.Mita
tiesnese I.Skultāne
tiesnese L.Slica
tiesnese R.Vīduša

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Myrtillus" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 29.aprīļa lēmuma Nr.22.4/21671 atcelšanu, sakarā ar SIA „Myrtillus" kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 8.aprīļa spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Pieteicēja SIA „Myrtillus" 2006.gada 28.februārī noslēdza meža pārvaldīšanas līgumu ar SIA „Kupica". Saskaņā ar līgumu pieteicējai ir pienākums maksāt SIA „Kupica" atalgojumu par pārvaldīto īpašumu, nocirsto un pārdoto koksni, atjaunotu mežu, izkoptu mežu un nobraukto attālumu, veicot darbus. Līgums arī noteic, ka pieteicējai ir pienākums maksāt SIA „Kupica" pamudinājuma atalgojumu par mežaudžu tirgus vērtības pieaugumu, ko aprēķina noteiktā kārtībā.

[2] Uz līguma pamata SIA „Kupica" 2006.gada 9.oktobrī izrakstīja pieteicējai rēķinu par pamudinājuma maksu Ls 169 224 vērtībā, t.sk., pievienotās vērtības nodoklis Ls 30 460,32. Pamatojoties uz šo rēķinu, pieteicēja atskaitīja priekšnodokli. Valsts ieņēmumu dienests veica pieteicējai pievienotās vērtības nodokļa un uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu. Dienests secināja, ka pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli, pamatojoties uz SIA „Kupica" izsniegto 2006.gada 9.oktobra rēķinu, un ar 2010.gada 29.aprīļa lēmumu pieteicējai, tostarp, samazināja no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli par rēķinā norādīto nodokļa summu un aprēķināja soda naudu. Dienesta lēmums pamatots ar argumentiem, ka pieteicēja nav iesniegusi konkrētu rēķinā norādītās pamudinājuma atlīdzības aprēķinu un darījums nav identificējams ar pieteicējas saimniecisko darbību un ar pievienotās vērtības nodokli apliekamiem darījumiem, jaunradīto vērtību.

[3] Pieteicēja iesniedza pieteikumu, lūdzot atcelt iestādes lēmumu.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2011.gada 30.maija spriedumu pieteikumu apmierināja. Administratīvā apgabaltiesa ar 2012.gada 21.decembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Apgabaltiesas spriedums ar Augstākās tiesas 2013.gada 27.septembra spriedumu tika atcelts. Augstākā tiesa norādīja, ka gadījumā, ja tematiskās pārbaudes un audita objekti ir pilnīgi vienādi un ja tematiskajā pārbaudē pārkāpumi nav konstatēti, nodokļu maksātājs var paļauties, ka šis konstatējums vēlāk netiks pārskatīts, tādēļ tas apgabaltiesai ir jāpārbauda.

[5] Izskatot lietu atkārtoti, Administratīvā apgabaltiesa ar 2014.gada 8.aprīļa spriedumu pieteikumu noraidīja. Tiesa atzina, ka dienests pamatoti secinājis, ka nav identificējama SIA „Kupica" izrakstītā nodokļa rēķina sasaiste ar konkrētiem darījumiem un jaunradīto vērtību. Tādējādi dienests pamatoti saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu ierobežoja pieteicējas tiesības 2006.gada oktobrī atskaitīt priekšnodokli minēto nodokļa summu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Vispirms jāpārbauda, vai strīdus rēķina pareizība jau nav pārbaudīta Valsts ieņēmumu dienesta tematiskajā pārbaudē, jo atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai gadījumā, ja tematiskās pārbaudes un audita objekti ir pilnīgi vienādi un ja tematiskajā pārbaudē pārkāpumi nav konstatēti, nodokļu maksātājs var paļauties, ka šis konstatējums vēlāk netiks pārskatīts (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571 13.punktu*). Pieteikumā norādīts, ka dienests 2007.gada 23.augustā veica SIA „Kupica" noslēgto darījumu pārbaudi, pārbaudot arī rēķinā ietverto pakalpojumu faktisku sniegšanu. Tematiskajā pārbaudē nekādi pārkāpumi neesot atklāti. No lietai pievienotā dienesta 2007.gada 23.augusta tematiskās pārbaudes akta redzams, ka tika veikta pieteicējas un SIA „Kupica" darījumu datu salīdzināšana, tostarp tika salīdzināts 9.oktobra rēķins. Pārbaudē konstatēts, ka darījumu apliecinošs dokuments (9.oktobra rēķins) atbilst normatīvo aktu prasībām, tas ir reģistrēts darījumu reģistrā, samaksa veikta 2006.gada 23.oktobrī.

Tematiskajā pārbaudē atšķirībā no audita nav vērtēts strīdus jautājums par to, vai no rēķina paša par sevi vai tā kopsakarā ar citiem dokumentiem var izsecināt, tieši par kādu darījumu, kas attiecas uz pieteicējas saimniecisko darbību, rēķins izrakstīts. Tādējādi 2007.gada 23.augusta tematiskās pārbaudes un audita šajā lietā objekts nav bijis viens un tas pats. Līdz ar to nevar arī atzīt, ka tematiskajā pārbaudē izdarītie secinājumi varēja radīt pieteicējai tiesisko paļāvību, ka vēlāk par tematiskajā pārbaudē pārbaudīto rēķinu audita rezultātā netiks aprēķināts budžetā maksājamais nodoklis.

[5.2] No pieteicējas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem dienestam secināms, ka rēķins izrakstīts par papildus aprēķināto bonusu, bet nav samaksa par konkrētu pakalpojumu. Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē 2012.gada 5.decembrī apliecināja, ka citu dokumentu par darījumiem ar SIA „Kupica" pieteicējas rīcībā nav, un lietas materiālos esošie dokumenti sniedz pietiekamu priekšstatu par veikto samaksu atbilstoši rēķinam. Izvērtējot lietā esošos dokumentus: līgumu, 2006.gada 28.decembra darbu pieņemšanas-nodošanas aktu, ko parakstījusi SIA „Foran Baltic" un pieteicēja, 2006.gada 8.martā starp SIA „Foran Baltic", pieteicēju un SIA „Fragaria" noslēgto līgumu par mežu īpašumu vērtēšanu, paveikto mežkopības pasākumu kvalitātes vērtēšanai un tā pielikumus, kā arī citus audita laikā dienestam iesniegtos dokumentus, konstatējams, ka no minētajiem dokumentiem to kopumā nav izsecināms, par kādu pakalpojumu sniegšanu ir izrakstīts rēķins. No pieteicējas dokumentiem nav izsekojams konkrētais darījums – pakalpojumu sniegšana un tā saistība ar priekšnodokļa atskaitīšanu par rēķinā iekļauto summu.

No rēķina nav saprotams, par kādiem pakalpojumiem minētais rēķins ir izrakstīts, jo tajā ir tikai iekļauta atsauce uz līgumu, pat nenorādot konkrētu šā līguma punktu, atbilstoši kuram izrakstīts rēķins.

[5.3] Pieteicējas grāmatvedības dokumentos nav konkrēta un detalizēta SIA „Kupica" 2009.gada 9.oktobra rēķinā norādītās pamudinājuma atlīdzības aprēķina. No lietas materiāliem, tai skaitā līguma, izriet, ka šādam konkrētam aprēķinam ir jābūt, taču pieteicējas grāmatvedības dokumentos tāda nav. Līgumā ir detalizēti atrunātas pušu uzņemtās saistības, proti, ka SIA „Kupica" uzņemas kā meža pārvaldnieks veikt pieteicējai piederošo Latvijas Republikā mežu īpašumu apsaimniekošanu un kas ietilpst šo pakalpojumu apjomā, taču līgumā nav norādīts, kad un kur pakalpojumi tiek sniegti, proti, kādos (par kādiem) pieteicējas īpašumos tiek veikti īpašumu apsaimniekošanas darbi. Saskaņā ar līgumu SIA „Foran Baltic" tikai izlases kārtībā veica pieteicējai piederoša 31 meža īpašuma vērtēšanu un paveikto mežkopības pasākumu kvalitātes vērtēšanu. Tādējādi šis vērtējums ir viens no dokumentiem, kas, kā izriet no pieteicējas pārstāvju paskaidrojumiem, tika ņemts vērā pie aprēķinu veikšanas, taču tas nesniedz nekādu informāciju par SIA „Kupica" pakalpojumiem (to apjomu, veikšanas periodu, kvalitāti u.tml.). Turklāt SIA „Foran Baltic" vērtējumā, nosakot pa tiesās tirgus vērtības pieaugumu 2,05 %, novērtēšanas laiks ir 2006.gada augusts.

[5.4] Rēķinā nav norādīts ne sniegtā pakalpojuma apraksts, ne pakalpojuma daudzums, ne laika periods (datums), kad pakalpojums sniegts.

No pieteicējas grāmatvedības dokumentiem nav saprotams, kā veidojies pakalpojumu apjoms, par kuru aprēķināta samaksa (papildu atalgojums) rēķinā. 2006.gada 28.decembrī SIA „Foran Baltic" un pieteicēja parakstīja darbu, kas veikti saskaņā ar līgumu, pieņemšanas – nodošanas aktu. Minētais akts parakstīts vairāk kā divus mēnešus pēc rēķina izrakstīšanas, tajā norādīts, ka saskaņā ar līgumu ir veikta meža inventarizācija un izstrādāti meža apsaimniekošanas plāni konkrētiem īpašumiem, un kopējā darbu summa ir Ls 2060,40 (bez pievienotās vērtības nodokļa). Taču no minētā dokumenta nekādā veidā neizriet, ka tas būtu saistīts ar papildu atalgojuma maksājumiem. Priekšstatu par šo rēķinā ietverto maksājumu nesniedz arī pieteicējas pārstāvja paskaidrojumi dienestam, jo tajos ir norādītas aprēķinu summas, taču paskaidrojumos nekas nav minēts par SIA „Kupica" pakalpojumu apjomu, to sniegšanas periodu un vietu, kurā pakalpojumi sniegti.

[5.5] Pieteicējai soda nauda piemērota pareizi, tā ir atbilstoša pārkāpumam nodokļu jomā, līdz ar to lēmums daļā par soda naudu ir tiesisks.

[6] Pieteicēja iesniegusi kasācijas sūdzību par tiesas spriedumu pilnā apjomā. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nepamatoti secināja, ka no rēķina nav secināms, tieši par kādu darījumu rēķins izrakstīts, jo dienesta tematiskajā pārbaudē konstatēts, ka rēķins atbilst normatīvo aktu prasībām. Pieteicēja paļāvās uz tematiskajā pārbaudē secināto, šāda paļāvība ir aizsardzības vērta.

[6.2] Tiesai bija jāvērtē, vai darījums ir faktiski noticis, taču to tiesa nav vērtējusi, tā pārkāpjot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta 5.[1]daļu un Eiropas Savienības Tiesas spriedumos norādīto. Tiesa nav sapratusi, ka SIA „Kupica" saņēma samaksu par pieteicējas mežaudzes vērtības pieauguma pakalpojumiem, kas ietilpst sagatavošanās darbiem apliekamo darījumu nodrošināšanai jēdzienā.

[7] Dienests paskaidrojis, ka kasācijas sūdzība noraidāma, jo tiesas sprieduma argumenti ir pareizi un atbilstoši dienesta uzskatam.

**Motīvu daļa**

**I**

[8] Augstākā tiesa 2012.gada 28.decembra spriedumā lietā Nr.SKA-571 secināja, ka gadījumā, *ja tematiskās pārbaudes un audita objekti ir pilnīgi vienādi un ja tematiskajā pārbaudē pārkāpumi nav konstatēti, nodokļu maksātājs var paļauties, ka šis konstatējums vēlāk netiks pārskatīts*. Tiesa norādīja, ka minētais izņēmums izriet no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmajā daļā ietvertā atkārtotu pārbaužu ierobežojuma.

Lai arī apgabaltiesa ir secinājusi, ka izskatāmajā lietā tematiskās pārbaudes un audita objekti nebija vienādi, tomēr Augstākā tiesa uzskata, ka šī atziņa vispārīgi ir pārskatāma un no tās ir pamats atkāpties.

[9] Ar likumu „Par nodokļiem un nodevām" pieļauti trīs nodokļa maksātāja pārbaudes veidi: nodokļa audits, tematiskā pārbaude, datu atbilstības pārbaude. Nodokļa auditā kontrolē nodokļa maksājuma apmēra pareizību, veicot nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības padziļinātu izpēti. Datu atbilstības pārbaudē kontrolē nodokļa maksājuma apmēra pareizību, vadoties vienīgi no nodokļu, muitas vai informatīvajās deklarācijās norādītajiem datiem. Tematiskajā pārbaudē kontrolē vispārīgi, kā nodokļu maksātājs ievēro tiesības un kā ved grāmatvedību, taču tā neskar nodokļa maksājuma apmēra pareizību. Gan nodokļa auditā, gan arī tematiskajā pārbaudē administrācija saskaras ar nodokļa maksātāja attaisnojuma dokumentiem, tomēr izdarīto secinājumu ietekme uz nodokļa saistību atšķiras.

[10] Pirmkārt, likums neierobežo nodokļu administrāciju pamatotas vajadzības gadījumā veikt atkārtotas tematiskās pārbaudes par vienu un to pašu periodu vai tematu. Otrkārt, tematiskās pārbaudes veikšana neierobežo nodokļa audita veikšanu. Treškārt, tematiskās pārbaudes secinājumiem nav ietekmes uz nodokļa maksātāja tiesisko stāvokli, t.i., to rezultātā netiek uzlikts tiesiski saistošs pienākums, kas ietekmē nodokļa saistību. Tādēļ likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmā daļa gan tekstuāli, gan arī pēc jēgas attiecas vienīgi uz nodokļa maksājuma apmēru ietekmējošiem auditiem, jo normas mērķis ir aizsargāt nodokļa maksātāja tiesisko noteiktību uz nodokļa audita rezultātā noteiktajām nodokļa saistībām. Tāpēc 23.panta pirmā daļa aizliedz veikt gan atkārtotu nodokļa saistības pārbaudi, gan pārskatīt noteiktās nodokļa saistības apmēru. Savukārt 23.panta pirmā daļa neskar tematiskās pārbaudes.

Līdz ar to nav nozīmes, kāds bija tematisko pārbaužu objekts un vai tas sakrīt ar audita objektu, un Augstākā tiesa šajā daļā tiesas argumentus un pieteicēja kasācijas sūdzības argumentus tālāk neapskata.

**II**

[11] Lietā ir strīds, vai dienests pamatoti nav atzinis pieteicējas tiesības atskaitīt no SIA „Kupica" saņemtajā rēķinā norādīto nodokļa summu, jo rēķinā minētā atlīdzība nav samaksa par SIA „Kupica" pakalpojumu un tas nekalpo ar pieteicējas apliekamo darījumu nodrošināšanai (*audita pārskats, 1.sēj. 77.lapa*). Savukārt dienesta lēmumā norādīts, ka SIA „Kupica" rēķinā norādītais darījums nav identificējams ar pieteicējas saimniecisko darbību un ar nodokli apliekamajiem darījumiem, jo pieteicēja dienestam nav iesniegusi atlīdzības aprēķinu.

Tādējādi lietā izšķirīgi, vai pieteicēja ir pierādījusi, ka SIA „Kupica" rēķinā norādītais darījums ir saistāms ar pieteicējas saimniecisko darbību un ar nodokli apliekamajiem darījumiem, un vai pieteicējai bija jāiesniedz un tā iesniedza rēķinā minēto summu aprēķinu.

[12] Administratīvā procesa likuma 154.pants noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Tiesai ir jānorāda, kādēļ tā atzīst faktu par pierādītu vai nepierādītu.

[13] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka apliekamai personai ir tiesības kā priekšnodokli no budžetā maksājamās summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Tādējādi, lai atzītu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, jākonstatē, vai personas ir apliekamās personas, vai izrakstīts nodokļa rēķins, vai apliekamā persona saņēmusi ar nodokli apliekamu preci vai pakalpojumu un vai tas kalpojis tālākai apliekamo darījumu nodrošināšanai.

[14] Lietā nav strīda, ka gan pieteicēja, gan SIA „Kupica" ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas.

[15] Novērtējot lietā esošo SIA „Kupica" rēķinu, tiesa atkārtoti secinājusi, ka tā nesaprot, par kādiem pakalpojumiem rēķins izrakstīts, jo rēķinā nav norādīts:

1) sniegtā pakalpojuma apraksts (iekļauta atsauce uz līgumu, pat nenorādot konkrētu šā līguma punktu, atbilstoši kuram izrakstīts rēķins);
2) pakalpojuma daudzums;
3) laika periods (datums), kad pakalpojums sniegts.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta 5.[1]daļa (nevis kā kļūdaini norādīts dienesta lēmumā 5.[1]panta astotā daļa) noteic, ka šādu informāciju ietver nodokļa rēķinā. Pārbaudot lietas materiālus, redzams, ka tiesas izdarītie secinājumi par rēķinu nav veidojušies no vispusīgi un pilnīgi pārbaudītiem pierādījumiem.

Pirmkārt, rēķinā norādīts, ka tas izsniegts par pielīgto meža apsaimniekošanas papildu atlīdzību (un likums neprasa atsaukties rēķinā uz konkrētu līguma punktu). Lietā atrodams meža apsaimniekošanas līgums, kura 4.1.punkta „b" apakšpunkts noteic SIA „Kupica" tiesības uz papildu atlīdzību.

Otrkārt, rēķinā norādīts pakalpojuma daudzums, t.i., viens. Tiesai būtu jāpārbauda, vai tas atbilst arī līgumam, kas noteic, ka papildu atlīdzība maksājama vienā reizē par visu meža apsaimniekošanas periodu.

Treškārt, rēķinā tiešām nav norādīts laika periods, kad pakalpojums sniegts. Taču līguma 4.1.punkta „b" apakšpunkta A pielikumā norādīts, ka papildu atlīdzību aprēķina pēc novērtējuma par trim gadiem. Vienlaikus līguma preambulā ir norādīts, ka līgums aizstāj 2003.gada 29.augusta meža pārvaldīšanas līgumu, kura dalībnieki arī bija pieteicēja un SIA „Kupica". Tas savukārt atbilst iemeslam, kādēļ SIA „Kupica" izsniedza papildu atlīdzības rēķinu (novērtējot pēdējo trīs gadu periodu, kurā līgums darbojās). Tādējādi tiesa, atzīstot, ka rēķinam ir trūkumi, nav pienācīgi novērtējusi to kopsakarā ar līguma noteikumiem.

Visbeidzot, judikatūrā iepriekš atzīts, ka formāli trūkumi nodokļa rēķina noformējumā nav pamats ierobežot tiesības atskaitīt priekšnodokli (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 23.marta sprieduma lietā Nr.SKA-91/2012 13.punktu, 2014.gada 30.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-89/2014*).

[16] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secinājusi, ka nav identificējama SIA „Kupica" izrakstītā nodokļa rēķina sasaiste ar konkrētiem pieteicējas apliekamajiem darījumiem un jaunradīto vērtību.

Pārbaudot lietas materiālus, redzams, ka tiesas izdarītie secinājumi par rēķinu nav veidojušies no vispusīgi un pilnīgi pārbaudītiem pierādījumiem. Tiesa nav ņēmusi vērā meža pārvaldīšanas līguma nozīmi pieteicējas saimnieciskajā darbībā – mežsaimniecībā, mežizstrādē utt.

Papildu atlīdzības saistības tiesiskais pamats ir meža pārvaldīšanas līgums, tādējādi saistība ar pieteicējas darījumiem meklējama tajā. Meža pārvaldīšanas līguma 4.1.punkts paredz, ka SIA „Kupica" ir tiesības uz atlīdzību par pieteicējai piederoša meža pārvaldīšanu (meža ciršanu, atjaunošanu, kopšanu, taksāciju, plānošanu, stāvokļa uzraudzīšanu, jaunu mežu iegādi, medību organizēšanu), pieteicējai piederošu finanšu līdzekļu pārvaldīšanu, ieguldīšanu u.tml. Meža pārvaldīšana ir pakalpojums, par kuru atlīdzība apliekama ar pievienotās vērtības nodokli (likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otrās daļas 2.punkts). Papildus SIA „Kupica" ir tiesības uz pamudinājuma atlīdzību jeb prēmiju. Līgumā noteikts, ka to aprēķina no pieteicējas meža īpašumu tirgus vērtības pieauguma, ko novērtē reizi trijos gados. Tādējādi pamudinājuma atlīdzības mērķis ir papildus stimulēt SIA „Kupica" vispārējo darbību līguma ietvaros pieteicējas saimnieciskajās interesēs, lai pieteicējas meža īpašumi būtu pēc iespējas vērtīgāki, tādējādi lielāks ekonomiskais efekts no augoša meža izciršanas, ienākumiem no tā pārdošanas un pieteicējas kopējo aktīvu vērtības.

Kā norādīts audita ziņojumā, pieteicējas darbības veidi ir mežsaimniecība, kokmateriālu sagatavošana un ar to saistītie pakalpojumi. Savukārt atbilstoši līgumam pieteicēja maksā SIA „Kupica" par mežsaimniecības darbību veikšanu.

Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā, ka līguma kopējie mērķi aptver ne tikai pamata atlīdzību, bet arī papildu jeb pamudinājuma atlīdzību. Tādējādi tiesības uz pamudinājuma atlīdzību ir daļa no kopējās atlīdzības saistības, bet tiesa nav pārbaudījusi, vai par tās piemērotību pieteicējas saimnieciskajai darbībai un apliekamo darījumu tālākai nodrošināšanai, dienestam būtu bijušas šaubas, t.i., tas būtu liedzis priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[17] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secinājusi, ka pieteicējas grāmatvedības dokumentos nav konkrēta un detalizēta rēķinā norādītās atlīdzības aprēķina. Augstākā tiesa konstatē, ka lietā atrodams šādas atlīdzības aprēķins (*1.sējuma 81.lapa*), tādējādi tiesa nevar teikt, ka šāda aprēķina nav.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 2.punktu un 351.pantu Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

**n o s p r i e d a**

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 8.aprīļa spriedumu un lietu nodot jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.
Atmaksāt SIA „Myrtillus" drošības naudu 71,14 *euro*.
Spriedums nav pārsūdzams.

| | |
|---|---|
| Tiesnesis | J.Neimanis |
| Tiesnese | J.Briede |
| Tiesnesis | A.Guļāns |
| Tiesnese | V.Kakste |
| Tiesnese | V.Krūmiņa |
| Tiesnese | D.Mita |
| Tiesnese | I.Skultāne |
| Tiesnese | L.Slica |
| Tiesnese | R.Vīduša |